

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. vasario 1 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrasaitės-Balynienės, Gedimino Sagačio (kolegijos pirmininkas) ir Donato Šerno,

susipažinusi su 2022 m. sausio 17 d. paduotu **ieškovės bankrutavusios uždarnosios akcinės „Drustila“** kasaciniu skundu dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. spalio 21 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija 2021 m. gruodžio 13 d. nutartimi Nr. DOK-6236 atsisakė priimti ieškovės bankrutavusios uždarnosios akcinės bendrovės „Drustila“ kasacinį skundą dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. spalio 21 d. nutarties peržiūrėjimo, nustačiusi, kad jis neatitinka Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir [CPK](#)) 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų.

Pagal [CPK](#) 350 straipsnio 5 dalį asmuo, kurio skundą atsisakoma priimti dėl to, kad jis neatitinka [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų, ištaisęs trūkumus, turi teisę iš naujo paduoti kasacinį skundą, nepažeisdamas [CPK](#) 345 straipsnyje nustatyto termino.

Ieškovė antrą kartą paduotame kasaciniame skunde nurodo, kad apeliacinės instancijos teismas pažeidė Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – [CK](#)) 6.66 straipsnio 1 dalį, nes nusprendė, kad ginčo sandoris nepažeidė kreditoriaus teisių, vien tik konstatavęs, kad ginčo sandorio sudarymo metu UAB „Drustila“ dar nebuvo nemoki ir neįvertinęs, kokia faktiškai tuo metu buvo UAB „Drustila“ turtinė padėtis ir kaip ginčo mokėjimas įtakoją įmonės turtinę padėtį bei galimybes atsiskaityti su kitais kreditoriais. Vien fakto, kad skolininkas dar nebuvo nemokus, konstatavimas yra nepakankamas spręsti, ar ginčo sandoris pažeidžia kreditoriaus teises. Siekiant įvertinti, ar ginčo sandoris pažeidė kreditoriaus teises, būtina nustatyti sandorio sudarymo metu buvusią skolininko turtinę padėtį ir sandorio įtaką galimybei atsiskaityti su kitais skolininko kreditoriais, o apeliacinės instancijos teismas šių teisškai reikšmingų aplinkybių nenustatė ir nevertino kreditoriaus teisių pažeidimo aspektu. Apeliacinės instancijos teismas, net ir nepagrįstai nusprendęs, kad ginčo sandorio sudarymo metu skolininkas dar nebuvo nemokus, turėjo vertinti byloje surinktus įrodymus dėl jo finansinės padėties ir spręsti, kaip ginčo sandoris įtakoją skolininko galimybę atsiskaityti su kitais kreditoriais, t. y. vertinti ir nustatyti, ar sumažėjo arba neliko realios galimybės skolininkui atsiskaityti su kitais kreditoriais. Apeliacinės instancijos teismas pažeidė [CK 6.66 straipsnio](#) 1 dalį, netinkamai nustatydamas „sandorio privalomumą“ kaip būtiną *actio Pauliana* taikymo sąlygą. Teismas nepagrįstai sprendė dėl sandorio privalomumo prieš tai nenustatęs skolininko turtinės padėties ir kitų skolininko kreditorių reikalavimų buvimo atliekant ginčo mokėjimą, antra, sandorio privalomumo aspektu nepagrįstai vertino ne patį ginčo sandorio (mokėjimo) privalomumą, o subrangos sutarčių, iš kurių kilo mokėjimo prievolė, privalomumą, trečia, byloje nenustatytos teisškai reikšmingos priežastys ir aplinkybės, kodėl atsakovui, kuriam net nebuvo suėjęs apmokėjimo terminas už subrangos darbus, reikėjo suteikti atsiskaitymo pirmenybę prieš kitus skolininko kreditorius, kuriems apmokėjimo terminai buvo suėję ir liko nepadengti iki skolininko bankroto bylos iškėlimo. Apeliacinės instancijos teismas netinkamai aiškino [CK 6.66 straipsnio](#) 1 dalį, 6.67 straipsnio 5 punktą, [CPK](#) 178 straipsnį, sprenddamas dėl atsakovės nesąžiningumo kaip būtiną *actio Pauliana* taikymo sąlygą. Šiuo atveju sandorių šalių nesąžiningumas turėjo būti preziumuojamas. Byloje netinkamai paskirstant įrodinėjimo pareigą ir netinkamai taikant įrodymų vertinimo taisykles, netinkamai buvo nustatytos bylos aplinkybės ir nepagrįstai padaryta išvada, kad ginčo mokėjimas buvo privalomas, nors, tinkamai paskirsčius įrodinėjimo pareigą, tokiai išvadai padaryti byloje esančių įrodymų nepakanka.

Atrankos kolegijos vertinimu, ieškovės antrą kartą paduoto skundo argumentais taip pat nepagrindžiamas [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų buvimas. Dėl to, atrankos kolegija neturi pagrindo dėl jo priimtumo daryti kitokią išvadą, nei padarė ankstesnė atrankos kolegija.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu [CPK 346 straipsnio](#) 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti ([CPK 350 straipsnio](#) 2 dalies 3, 4 punktai).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai   Goda Ambrasaitė-Balynienė

Gediminas Sagatys

Donatas Šernas